

Et billedes anatomi: *Goodfellas*

Af [HENRIK HØJER](#).

Som vi var inde på allerede i dette nummers leder, var det i den grad på tide, at Martin Scorsese fik sin Oscar. Han fik den ikke i 1976 for *Taxi Driver* og heller ikke i 1980 for *Raging Bull*, og da han heller ikke fik den i 1990 for mesterværket *Goodfellas*, var vi vist flere, der troede løbet var kørt.

Gangsterfilmen *Goodfellas* er faktisk en slags komedie. I hvert fald griner man en del undervejs, men akkurat som det er tilfældet i tv-serien *Sopranos*, der ligesom *Goodfellas* foregår blandt New Yorks *wise guys*, har grinene det med at blive halvkvalte. Humoren har nemlig altid en livsfarlig kant hos Martin Scorsese. Tænk blot på 'komedier' som *King of Comedy* (1983) og *After Hours* (1985), eller på scenen fra *Goodfellas* hvorfra billedet herover er taget. Joe Pescis figur Tommy er vildt utilregnelig, og latteren omkring ham er lettelsens latter; lettelse over, at Henry (Ray Liotta) ikke har fornærmet Tommy, en galning for hvem humor er et dødbringende våben.

Se godt på dem og husk, at i hænderne på den rette mand, som f.eks Martin Scorsese, kan det forløsende grin fremstilles som et papirtyndt dække over en afgrund af usikkerhed, galskab og rendyrket ondskab.

 [Udskriv denne artikel](#)

 [Gem/åben denne artikel som PDF](#)

 [Gem/åben hele nummeret som PDF](#)

